

עם זאת, יש יוצרות שזקוקות לכלים מיוחדים כדי ליצור (למשל ריתוך מתכת או ניסור קורות עץ) ולכן זקוקות לחלל ייעודי ומיוחד ואילו אחרות זקוקות רק למחשב אישי נישא (למשל אמניות וידיאו וצלמות סטליס) ולכן לא ממש משנה להן היכן נמצא חלל העבודה שלהן. הן יכולות לעבוד אפילו כשהן שרועות בנוחות על המיטה או על הכורסא שבסלון.

סדרת הצילומים של אליסיה שחף מבקשת להפנות זרקור אל המגוון העצום של אמנות שנוצרת על ידי נשים שפועלות כיום ברחבי הארץ: נשים מבוגרות וצעירות, יהודיות וערביות, מהגרות וכאלה שנולדו במדינה. סביבת העבודה של האמניות מלמדת רבות על חייהן - הן כנשים והן כיוצרות. אך בעיקר מעל לכל, תערוכה זו מבקשת להעלות על נס ולחגוג יצירה נשית עשירה ומרתקת, שנעשית בסביבות השונות והמגוונות בעת הזו בישראל.

אוצרת: ד"ר טל דקל

בתלת מימד
in 3D

אליסיה שחף
בית מלאכתה

במסגרת הסמינלית, "חדר משלך" (1929), עומדת וירגיניה וולף על החשיבות שבהבטחת חלל עבודה אישי ועצמאי עבור כל אישה יוצרת, כחלק מביסוס תנאי ייצור מיטביים של מעשה האמנות. לאור תובנה זו יצאה האמנית אליסיה שחף לפרויקט הצילומי המרהיב שלה. במפגשים שערכה עם אמניות מקבוצות שונות בחברה הישראלית היא למדה על מרחבי העבודה השונים שלהן ועל יחסן לסביבת עבודה זו, שהינו מגוון ביותר: יש אמניות שבוחרות לקיים רצף בין חלל הסטודיו וחלל הבית, ואילו אחרות עומדות על כך שתהיה להן הפרדה מוחלטת בין שני חללים אלו, הנדרשים להן כדי להתמקד בייצור האמנותי. על הרצף הזה ישנן גם אמניות שמצהירות שהן יכולות לעבוד בשני סוגי החללים גם יחד ואף להחליף ביניהם בעת הצורך.